

ПРОТОКОЛ

№ 550

гр. Пловдив, 05.12.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Андрея Ат. Атанасов

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600448 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Подсъдимият К. А. Б. се явява лично и с адв. Д. Д., редовно упълномощен от по-рано.

По делото след образуването му е постъпило възражение от адв. Д., в качеството му на защитник на подсъдимия К. Б., срещу протеста на Окръжна прокуратура - Пловдив, подаден срещу постановената по делото на ОС – Пловдив присъда.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ К. Б.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, както и че към материалите по делото следва да бъде приложено възражението на адв. Д. - защитник на подсъдимия К. Б., срещу протеста на Окръжна прокуратура - Пловдив срещу постановената по първоинстанционното дело присъда.

Предвид на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРИЛАГА към материалите по делото възражението на адв. Д. в качеството му на защитник на подсъдимия Б..

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО от съдията докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам протеста изцяло, както и допълнението към него. Нямам отводи. Няма да представям доказателства.

АДВ. Д.: Представям само един договор за правна помощ. Нямам отводи. Нямам доказателствени искания.

ПОДСЪДИМИЯТ К. Б.: Нямам отводи. Нямам доказателствени искания.

С оглед становищата на страните и тъй като съдът след съвещание намира делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, поддържам подаденият в срок от Окръжна прокуратура – Пловдив протест, както и допълнителния такъв, против присъда, постановена по НОХД № 1733 от 2022 г., с която подсъдимият К. Б. е признат за невинен за престъпление по чл.304а, пр. 6 вр. чл.304, ал.1 от НК.

Считам, че допълнителният протест е достатъчно пълен. Той е обсъдил приложената по делото така наречена „обосновка“ на съдебните заседатели. Вие сте се запознали с делото. По същото има „обосновка“, на която ще се спра по точките, по които и колегата е засегнал, както и на особеното мнение на съдията от първоинстанционния съд, в което той излага становището си и несъгласието си с тази „обосновка“.

Самата „обосновка“ е съвсем кратка. Считам, че както е посочил колегата, е вътрешно противоречива. В нея няма изискуемите от закона и заместващите евентуално мотиви фактически положения, подробно установени в съдебното производство. Няма подробно обсъждане на доказателствата, както и правен анализ на обвинението. Не е взето отношение

по обективната и субективната страна на въпроса и от друга страна, ще посоча в кои точно елементи считаме, че тя не е пълна и всъщност не може да замести мотивите.

На първо място, съдебните заседатели, постановили я, са посочили, че репликата на подсъдимия: „Не може ли нещата да се оправят по друг начин?“ е недоказуема и нямала никакви обстоятелства, които я подкрепят, тъй като няма аудиозапис в случая. Виждаме, че на първата инстанция аудиозапис не е бил представен във връзка с технически проблем. Считам, че това е възприето от свидетеля М., така е и потвърдено от свидетеля К.. Въпреки, че няма аудиозапис, свидетелите са категорични в тази насока и то, в момента, в който и двамата свидетели са били на мястото до патрулния автомобил, а свидетелят К. все още е бил там, без да извършва проверка на другия автомобил. Тоест тези обстоятелства са абсолютно в тази насока и тази реплика, която съдебните заседатели са приели, че не е доказуема, считам, че е доказана като произнесена от подсъдимия.

На второ място, касаещо за парите дали са били вътре в плика, който е подаден от подсъдимия на полица М., те са възприели, че парите не са се виждали, но видно от показанията на свидетеля М., както и тези на свидетеля К., за следващия факт, когато те са оставени вече на седалката, е видно, че те са се подавали от плика от 5 до 7 мм, както е заявено. Парите е било възможно да бъдат видени от подсъдимия и той ги е подал с репликата: „това е за вас“.

От друга страна, в съдебното производство и по-точно на 15-тия видеофайл, от който са изготвени и снимки, приложни по делото – цветни снимки в уголемен формат, на снимки 7, 8, 11 и 12 е видно, че всички документи са в една ширина, единствено имаме тясно подадени вещи, които се доказват от документите от плика, който е представен и приложен към делото и тези вещи са били банкнотите от по 10 лева, които са описани в обвинението.

От друга страна, считам, че обвинението е доказано и така, както е прието в особеното мнение на съдията, с което аз се солидаризирам изцяло и в което подробно като в един съдебен акт е обсъдена фактическата обстановка и един вид тези възражения, които аз посочих, са възраженията на съдията, които следва да възприемем като правилни и той подробно е

обосновал своето виждане в особеното мнение досежно фактическата обстановка, досежно описа на всички доказателства, на тези свидетели на които трябва или не да бъде дадена вяра, както и за извършеното престъпление в случая. Така съдията доразвива мнението си, включително и до влагането на наказанието. Считам, че тук е отговорено подробно на всички възражения на защитата, касаещи първо спор, който е повдигнат, за възобновяване на прекратено дело, евентуално защо го е възобновил прокурорът. Това евентуално касае и моето явяване в съдебно заседание, тъй като тогава е било в сила указанието на Главния прокурор за специален надзор и делото е наблюдавано като корупционно такова както от апелативна, така и от Върховна прокуратура, но считам, че тук няма нарушение на принципа за безпристрастност, защото след отмяна на постановлението за прекратяване на прокурор от Върховната прокуратура, са извършени други следствени действия, които в по-голям обем са подкрепили обвинението, така че нямаме основания да се съмняваме в безпристрастността както на първоинстанционния прокурор, така и в моята безпристрастност.

По другото възражение на защитата също е отговорено и също считам, че е отговорено правилно, тъй като възражението, както и депозираното пред вас и приетото днес, е в насока, че банкнотите не са се виждали от плика – аз засегнах по-горе това обстоятелство, те са се виждали, което се подкрепя от показанията на двамата свидетели, както и от видеофайла и от приложените цветни снимки.

Що се касае до неточности в показанията на М., те са несъществени, които не касаят обвинението и не могат да бъдат оборени и не можем да се съмняваме в неговата обективност, още повече, че е изминало достатъчно време, а в тези на К. е изяснено защо е имало противоречия. Изчистено е това, касаещо друг случай и е обяснено защо той в първоначалния момент се е заблудил, че е бил в автомобила в момента на подаването на плика – обстоятелство, което се опровергава от видеофайла, който е приобщен към доказателствата.

Считам, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин и е отговорено на всички възражения на защитата и следва да бъде признат за виновен от вас подсъдимият Б. и да му се наложи наказание „лишаване от свобода“ при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, каквито

са чистото му съдебно минало, добрите характеристични данни, образователният му ценз, младата възраст. Считам, че следва да се наложи наказание „лишаване от свобода“ при смекчаващи отговорността обстоятелства, касаещи лишаването от свобода, а що се касае до глобата, считам, че както и съдията е посочил, се солидаризирам с неговото становище да бъде наложена такава, тъй като той неколkokратно е наказван от органите на * за нарушения на Закона и Правилника за движение по пътищата.

В случая, както и посочих, поради смекчаващите отговорността обстоятелства, считам, че не се налага ефективно изтърпяване на наказанието и то при евентуално приет от вас предвиден размер към минимума, приложението на чл. 66 от НК би било удачно да указване на възпитателно въздействие върху подсъдимия. Както е посочил първоинстанционният прокурор, така и аз и както започнах моята пледоария, считам, че тази „обосновка“ на съдебните заседатели изцяло не отговаря на изискванията на НПК, поради което в случая сме изправени пред липса на мотиви, поради което правя алтернативно искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд, тъй като има нарушение на чл. 335, ал. 2, вр. 348, ал. 3, т. 2 НПК, а именно липса на мотиви. Това е, благодаря.

АДВ. Д.: Уважаеми апелативни съдии, ние сме изправени пред едно дело с много парадоксални такива, бих казал, процесуални действия. Така или иначе прокурорът ги засегна. Води се досъдебно производство. Подробно са разпитани, три пъти се разпитват тези свидетели. Повтарят едно и също като папагали, както винаги. Най-интересното е, че прокурорът го прекратява.

Както каза уважаемият апелативен прокурор, компютърът завърта и отива при него прекратеното производство и той също казва: „правилно е прекратено“. Аз нямаше да засягам този въпрос, но той го засега. Прекратява се производството, връщат се веществени доказателства и т.н. и делото, няма значение по какви причини, не е ясно, но така или иначе, попада във Върховна касационна прокуратура и оттам един прокурор отменя постановлението на апелативния и на окръжния прокурор и казва да се доразследва. И какво се установява – нищо ново не се установява. Обърнете внимание, нищо не се установява. Препотвърждават се показанията. Отново се търси експертиза защо няма аудиозапис във „**“, но не се изяснява защо няма. Така или иначе, нищо не се променя, но изведнъж се променя

мнението, след това доразследване, мнението на прокурора, който го е прекратил. Няма никаква промяна на фактическите обстоятелства, никакви нови доказателства. Напротив, след отмяна постановлението от Върховна касационна прокуратура се установяват, обърнете внимание, аз за първи път констатирам, че се ходи в църквата да се търсят парите, защото след като му връщат трите банкноти по 10 лева, той отива и ги пуска в кутията за дарения в църквата „С. П.“, отиват и правят оглед и намират действително две от банкнотите. Може би трябваше да го обвинят, че си е вземал едната от тях – веществено доказателство. Тоест, една последователност и добросъвестност на обясненията на подсъдимия. Няма никаква, пак казвам, промяна на фактическата обстановка и изведнъж в съдебната зала се внася обвинителния акт. И вместо онзи прокурор да си даде отвод, както и уважаемият апелативен прокурор, защото той го е прекратил, няма никаква промяна на фактическата обстановка на досъдебното производство, никаква, от доразследването, както и да е, това е негов проблем, се внася обвинителният акт. Започваме първоинстанционното производство.

Свидетелите, на които се позовава и прокурорът, който е пуснал протеста, започват да говорят. Не случайно съм извадил във възраженията си последователно от протокола - това са извадки, с кавички, от протокола какво пита: „нищо“, „не мога да си спомня“, „не знам“. Това е така, вие четете протокола. Но ако го бяхте видели този свидетел как се поти, как мънка и т.н. – този, който е основният свидетел, не вторият. И щяхте да придобиете съвсем други впечатления. Аз съм посочил и съдебни решения. Това е принципът на непосредствената проверка на доказателствата - да ги възприеме съдът. Разбира се, че съдебните заседатели изобщо не са повярвали на този свидетел.

Най-интересното е вторият свидетел - К., когато, пак казвам, по почин на съда, не поискано от нас, му пуснаха видеофайла и се видя, че той изобщо не присъства при проверката и предявяването на плика с документите, той смънка, там е записано, макар и на кратко, ами „объркал съм се, не е вярно това“. Тоест, той се отрече от трите си показания, дадени на досъдебното производство, че е чул и видял, от първоначалния си разпит пред съда, че е чул и видял, а когато видя видеофайла и се разбра, че той не е там, се бил объркал с нещо. На моя въпрос, това обаче не е записано – „Вие по онзи –

другия повод, който сте имали (защото имали същия случай) има ли образувано досъдебно производство, има ли нещо такова?, казва: „не знам“ и т.н. Така че, доводите на прокурора, описани в протеста, абсолютно не издържат. Те се позовават единствено и само на тези показания. Отделно от това, че те в съдебната зала не се потвърдиха и именно затова нашият наказателен процес дава тежест именно на съдебното производство.

Така че, аз считам, че няма никаква промяна на фактическата обстановка. С нищо не е доказано. Назначава се една допълнителна експертиза и тук и прокурорът М., и прокурорът А. А., говорят за някакви допълнителни доказателства.

Да, назначава се допълнителна експертиза, но тя не установява нови факти при първоначалното прекратяване на делото. Смятам, че съвсем точно и правилно е обосновано, казано е, че виновността трябва да бъде доказана по несъмнен начин. Аз съм съгласен със становището на прокурора, че присъдата е семпла – той говори за съдебните заседатели. Това е присъда на съд. И тук сме изправени пред една, бих казал недобросъвестност на първоинстанционния председател, който вероятно не е помогнал на съдебните заседатели и ги е оставил да пишат те, самите. Иначе той е описал, преписал по същество обвинителния акт в особеното си мнение, а е оставил две неюристки - съдебните заседателки, да изготвят мотиви и да търсят субективна, обективна страна и т.н. Съгласен съм, даже и да отмените присъдата, както поиска накрая и върнете делото на друг състав, пак същото ще бъде. Там разбира се, новият председател и той може да намери смелост да постанови една оправдателна присъда за подкуп - изключително тежко престъпление и т.н. Да, тук аз разбирам неописаните съображения на председателя на състава, който е написал особено мнение. Не ми се иска да го анализирам, защото аз съм наблюдавал неговите реакции в съдебната зала как се възмущаваше на свидетелите, че лъжат, хайде да кажа, че не говорят точно, ясно и не говорят истината. Той беше този, който пусна файла, повтори разпита и не личеше, че това, което е доказано, но в крайна сметка написа едно особено мнение след 8 или 9 месеца, това няма никакво значение, за това нямам възражение.

Така че тук и да го върнете, няма да се промени фактическата обстановка, която е изяснена още в досъдебното производство. А наред с

това, тук съм цитирал в моето възражение и няколко решения, при които Върховният съд счита, че именно устното, непосредственото възприемане на едни свидетелски показания имат голямо значение за разкриване на обективната истина. Безспорно е и установено е ясно – вътре в плика е имало 30 лева. Има показания на баща му от кога са останали тези пари и ясно и точно е изяснено, че този автомобил е фирмен автомобил, че той се управлява от бащата на подсъдимия, че поради внезапни причини баща му казал: „вземи моя автомобил“ и т.н.. Той изобщо не знае, че няма застраховка тази кола - „Гражданска отговорност“. Той не знае къде са документите. Макар и кратичко, свидетелят К. и другият – М., съобщават, че той дълго е търсил документите. Еми, то е ясно. Той не кара този автомобил, не знае, пита по телефона баща си: „Къде са документите на колата?“, за да ги е сложил тези пари и да знае.

Що се касае до там някаква експертиза и някакви снимки, съдът, пак по собствена инициатива, назначи една допълнителна експертиза на видеофайловете, в която експертът - инженер К. ли, как му беше името, даде заключение, не се вижда такова нещо, беше увеличавано това нещо, не се виждат пари. Аз няма да коментирам изобщо показанията на тези свидетели колко банкноти са, какво се е виждало, колко се е виждало, при първоначалния им разпит. Така че аз считам, че на първоинстанционната присъда, казвам присъда, не мотиви на съдебните заседатели, съдът е колективен орган и съдът се е произнесъл категорично, че по безсъмнен начин (не знам откъде са го измислили, но вероятно тук им е помогнал председателят на съдебния състав да напишат този извод, че не може да се докаже, че той е знаел, че вътре има пари). Обективно да, има пари вътре, предадени са. Видял ги е полицаят, след като е отворил плика и т.н., но той не знае.

Сега тук, тъй като прокурорът спомена, че той е системен нарушител и т.н., да, но нищо не е заплатил той, всичко плаща фирмата. Обърнете внимание, слабо го интересува К. Б., че на този автомобил ще бъде наложена такава глоба. Той не знае, че е изтекла застраховката и то, не само на този автомобил. Доколкото си спомням, свидетелката, счетоводителката Т. каза: „бяха изтекли застраховките и на други автомобили“. Фирмата има 70-80 автомобили и тя се грижи за това нещо. Всичките платени глоби – всички са

платени, но те са платени от фирмата. Прокурорът твърди, че е системен нарушител, но ние не го съдим за нарушаване правилата за движение, господин прокурор. Той не е изправен на съд. За него не съставлява никаква трудност някаква глоба дали е 400 лева, дали е 200 или колко там, в зависимост дали е личен и тъй нататък автомобилът. И всичко това показва, че той няма никакъв субективен състав да подкупва и няма защо.

Може би не трябва повече да говоря, защото аз го казах и в първата инстанция. Това дело пред вас тук сега е в резултат на нашата конструкция на прокуратурата, казвам конструкция на прокуратурата, където прокурорът няма собствена воля. Аз съм учуден, пак казвам, учуден съм, че прокурорът А. А., който уважавам изключително като А. А., не си е направил отвод. Ми то го има вътре постановлението, което потвърждава всичко това, че няма извършено престъпление. И се явява тук да защитава една теза. Да, трябва да се борим с корупцията и тъй нататък. Защо са го направили полицаите това – може би са се обидили, не знам, че вътре в плика има само 30 лева и то, карайки лъскав „М.“, голям „М.“, нов, с пазарджишки номер, тъй като фирмата е регистрирана в П. – в П., обслужва „А.-М.“, едно от най-богатите дружества в държавата ни и викат „А, и тоя да ни обижда с 30 лева“. Въпросът е, че тази присъда правилно е оправдателна и поради това, че по несъмнен начин не може да се установи виновността на подсъдимия. Няма повече да ви губя времето. Смятам, че казах, каквото трябваше. Може още много да се говори, но няма смисъл.

ПОДСЪДИМИЯТ К. А. Б. (за лична защита): Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии, подкрепям казаното от моя защитник, като ви моля да потвърдите оправдателната присъда. Не съм виновен по така повдигнатото ми обвинение. Това е, което мога да кажа.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ.

ПОДСЪДИМИЯТ К. А. Б.: Моля да се потвърди присъдата на Окръжен съд - Пловдив, с която съм признат за невинен.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 12:05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____